

Як останній мудила, гризеш посторонки й вудила.
Чим, епохо, крім СНІДу, іще ти нас нагородила?
Лисочолі титани потроху дійшли до оргазму,
Переплавивши власну сперму в плазму чужого маразму.

Де кантуєшся ти, з ким кентуєшся, музо мізерна,
Доки в твого законного мужа мармиза мажорно-музейна,
І кому ти даруєш своє мізері-милосердя,
Спересердя зламавши у ньому останнє осердя?

Наче мати-селянка, що синові не догодила,
Хоч у джинс нарядила й на танці на бальні водила.

Але щось проступає, чого на словах не означить.
Мати пише й співає. А діти читають і плачуть.

11.02.1994 р.